

REPUBLICA HRVATSKA  
RJEŠENJE

Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca: Barbare Vidalin - Radin, kao predsjednice vijeća, te Miroslava Malacka i Ratimira Dominisa, kao članova vijeća, uz sudjelovanje sudskog savjetnika Željka Gusića kao zapisničara, u prekršajnom postupku protiv okrivljenika Grand hotel Park d.d. Dubrovnik i Ilije Žanetića, zbog prekršaja iz članka 114. stavka 1. točke 1. i stavka 3. Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama, rješavajući o žalbi okrivljenika Grand hotel Park d.d. Dubrovnik i Ilije Žanetića podnijetoj po branitelju Nikši Jančiću, odvjetniku u Dubrovniku, protiv rješenja Ministarstva mora, turizma, prometa i razvitka, Uprave za sigurnost plovidbe i zaštitu mora Lučke kapetanije Dubrovnik, Vijeće za prekršaje, broj : PR/I-08-2/05 , od 24. listopada 2005. godine , na sjednici vijeća održanoj dana 10. siječnja 2006. godine

riješio je:

- I. U povodu žalbe okrivljenika Grand hotel Park d.d. Dubrovnik i Ilije Žanetića, a po službenoj dužnosti, preinačuje se pobijano rješenje u odluci o zamjeni neplaćene novčane kazne, tako da ako okrivljenici Grand hotel Park d.d. Dubrovnik i Ilija Žanetić u ostavljenom roku iz prvostupnog rješenja ne plate izrečenu novčanu kaznu, ista će se naplatiti prisilno, a ako se prisilno ne naplati u roku od 6 (šest) mjeseci od dana otvaranja prisilne naplate, zamijeniti će se drugookrivljeniku Iliji Žanetiću mjerom zatvora u trajanju od 17 (sedamnaest) dana, računajući svakih započelih 300,00 kn (tristo kuna) kao jedan dan zatvora.
- II. Žalba okrivljenika Grand hotel Park d.d. Dubrovnik i Ilije Žanetića odbija se kao neosnovana, te se u pobijanom a nepreinačenom dijelu prvostupno rješenje potvrđuje.

## Obrazloženje

Prvostupnim rješenjem okrivljenici su proglašeni krivima i kažnjeni novčanom kaznom pravna osoba u iznosu od 30.000,00 kuna, a odgovorna osoba u iznosu od 5.000,00 kuna , zbog prekršaja iz

4. stavka 1. točke 1. i stavka 3. Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama (NN broj 122/02., 187/03., 105/04. i 127/04.) bliže opisanog u izreci.

Istim rješenjem okrivljenici su dužni platiti trošak prekršajnog postupka u paušalnom iznosu od 100 kuna svaki.

Protiv prvostupnog rješenja o prekršaju okrivljenici su pravodobno po branitelju podnijeli žalbu, navodeći kako jedna osoba ne može odgovarati u svoje ime kao okrivljena i istovremeno zastupati drugu osobu također okrivljenu; kako ne može biti k.č. br. 517,899 i druge u k.o. Gruž, koje se odnosilo na novu izmjeru, sve dok postoji plaža u uvali Lapad; kako je točno da su restoran i spremište na pomorskom dobru ujedno i osnovno sredstvo prvookrivljene te su imali obvezu održavati nekretnine do procjene i izvlaštenja; kako su od Poglavarstva grada Dubrovnika dobili koncesijsko odobrenje za 2005. godinu pa su prethodno trebali izvršiti poravnanje i uklanjanje opasnih rupa; kako im je Zaključkom Gradskog poglavarstva Grada Dubrovnika od 25. svibnja 2005. godine povjereno održavanje plaže u uvali Lapad; kako se prvostupno tijelo neosnovano pozvalo na odredbu članka 7. Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama jer prvookrivljena posjeduje pravomoćno koncesijsko odobrenje i zaključak o povjerenom održavanju plaže na Lapadu, pa nije postupao samovlasno, već po nalogu Grada Dubrovnika; te kako je izrečena kazna drakonska.

Žalitelji predlažu da se iz razloga navedenih u žalbi žalba prihvati.

Žalba nije osnovana.

Rješavajući u okvirima navoda žalbe i članka 216. Zakona o prekršajima (NN broj 88/02., 122/02., 187/03., 105/04. i 127/04.) ovaj Sud je našao da je upravno tijelo koje vodi prekršajni postupak u potpunosti i točno utvrdilo činjenično stanje i na temelju utvrđenog činjeničnog stanja pravilno pravno označilo djelo okrivljenika kao prekršaj iz primjenjenih propisa, pri čemu nisu počinjene povrede prekršajnog postupka koje su utjecale ili mogle utjecati na zakonitost pobijanog rješenja, a na koje ovaj Sud pazi po službenoj dužnosti, kao i one koje ističu žalitelji.

Osnovano je prvostupno tijelo u dokaznom postupku na glavnoj raspravi ispitalo drugookrivljenika, kao odgovornu osobu, te ujedno i kao zastupnika prvookrivljene pravne osobe, s obzirom da je jedina osoba ovlaštena za predstavljanje i zastupanje pravne osobe (Izvadak iz sudskog registra i Dopis Grant hotel Park d.d. od 28. rujna 2005. godine), kako to propisuje odredba članka 106. stavka 3. Zakona o prekršajima.

Neosnovano žalitelji ističu kao u žalbi kada je iz stanja spisa predmeta razvidno suprotno. Naime, činjenično stanje nije prijeporno, a priznaju ga i žalitelji, kako u žalbi, tako i u obrani na glavnoj raspravi, glede upotrebljavanja pomorskog dobra - dijela plaže Lapad na način da su izvodili radove sanacije restorana i skladišta te nasipavanja plaže kamenim materijalom. Svojstvo lokaliteta - pomorsko dobro neprijeporno je i kao takvo se navodi u zemljišno knjižnom izvadtku br. 17190/05 od 28. rujna 2005. godine.

Također je neosnovan žalbeni navod da bi okrivljenici za navedene radove imali koncesijsko odobrenje. Naime, koncesijsko odobrenje Grada Dubrovnika od 23. ožujka 2005. godine odnosi se na

enici poduzeti na pomorskom dobru.

Po kritičnoj zgodi, naknadno, ishoden Zaključak Gradskog poglavarstva Grada Dubrovnika od 1. svibnja 2005. godine ne predstavlja koncesiju odnosno koncesijsko odobrenje za navedene radove, smislu odredbe članka 7. stavka 1. Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama.

Izrečene kazne u granicama su zakona i nisu prestroge, s obzirom da su utvrđene u minimumu novčanih kazni za to djelo ( propisane su naime, za pravnu osobu od 30.000,00 do 100.000,00 kuna a za odgovornu osobu od 5.000,00 do 10.000,00 kuna ).

Kako žalitelji uz žalbu nisu priložili dokaze iz kojih bi bilo razvidno njihovo materijalno stanje, poslovne i obiteljske prilike, to ovaj Sud nije našao uvjete za ublažavanje novčane kazne ili eventualno preinačenje pobijane odluke.

Prema ocjeni ovog Suda prvostupno prekršajno tijelo pravilno je utvrdilo i cijeno relevantne okolnosti za pravilnu odmjeru kazni koje su srazmjerne težini učinjenih prekršaja i stupnju odgovornosti, te Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske drži kako će se izrečenim kaznama postići svrha kažnjavanja.

Stoga navodi žalbe ne dovode u sumnju zakonitost pobijane odluke.

Zbog izloženih razloga trebalo je žalbu okrivljenika kao neosnovanu odbiti i riješiti kao u izreci.

Budući prvostupanjsko tijelo nema zakonske ovlasti određivati supletorni zatvor u slučaju neplaćanja novčane kazne u ostavljenom roku, od strane fizičke osobe, odnosno ne naplate iste prisilnim putem u roku od 6 (šest) mjeseci, to je ovaj Sud, na temelju članka 223. stavka 1. u svezi članka 45. stavka 3., 6. i 7. Zakona o prekršajima, preinačio u tom dijelu prvostupnu odluku kako to stoji pod točkom I izreke ovog rješenja.

Ovo rješenje je pravomoćno.

U Zagrebu, 10. siječnja 2006. godine

Zapisničar:

Željko Gusić, v.r.

Predsjednica vijeća:

Barbara Vidalin Radin, v. r.

Rješenje se dostavlja Ministarstvu mora, turizma, prometa i razvitka, Upravi za sigurnost plovidbe i zaštitu mora Lučke kapetanije Dubrovnik u 6 otpravaka: za spis, okrivljenike, branitelja i podnositelja zahtjeva.

Suglasnost ovog otpravka s izvornikom ovjerava  
Upraviteljica sudske pisarnice:

Ilka Četina

